

Chovná fena

Vážený majiteli chovné feny, obdržel jste/obdržíte Průkaz původu Vaší feny potvrzený razítkem **CHOVNÁ FENA**.

Pokud můžete, pošlete fotografii feny, nejlépe ve výstavním postoji, v elektronické podobě na e-mailovou adresu příslušného poradce chovu. Fotka bude otištěna ve Zpravodaji, zveřejněna v databázi a případně i na webu příslušného poradce chovu.

E-mailové adresy jednotlivých poradců chovu:

Hladkosrstí standardní	– Markéta Chodilová, Bc.: michelle.peg@seznam.cz
Drsnosrstí standardní	– Lucie Horsáková: horsakova@kchj.cz
Dlouhosrstí standardní	– Hana Spalová: spalova.hana@tiscali.cz
Hladkosrstí trpasličí/králičí	– Veronika Robertsová: veronika.roberts@seznam.cz
Drsnosrstí trpasličí/králičí	– Lenka Malíková: malydrson@email.cz
Dlouhosrstí trpasličí/králičí	– Monika Zdobinská, Bc.: mini-dlouhani@seznam.cz

Dodatečně získané tituly, výsledky nově absolvovaných zkoušek či soutěží, popř. změny v adrese či v kontaktech je třeba nahlásit příslušnému poradci chovu a plemenné knize ČMKJ.

- Hlášení výsledků výstav **musí být podloženo kopií/skenem posudku, diplomem šampionátu, popř. čitelným zápisem v Průkazu původu.**
 - Při hlášení většího množství výsledků připojte i jejich výpis ve formě textu a informaci o tom, kterého období se aktualizace týká (pro orientaci v již dříve zapsaných a nově doplňovaných výsledcích). Při výpisu čekatelství národních šampionátů (CAC, res.CAC) rozlišujte tyto podle země jejich získání – např. 2x CAC CZ, res.CAC CZ, CAC SK, 3x CAC HU, ...
- Hlášení výsledků soutěží či zkoušek **musí být podloženo kopií/skenem soudcovské tabulky.**
- K hlášení změn v adrese či v kontaktech přiložte vyplněný a podepsaný **Souhlas se zpracováním některých osobních údajů**. Tyto změny je třeba hlásit příslušnému poradci chovu, matrikáři klubu, Plemenné knize ČMKJ (pro změnu u chovného jedince) a ČMKU (pro změnu u chovatelské stanice, pokud jí máte).

Neopomeňte na včasné placení členských poplatků, bez toho nemůže být Vaše fena použita v chovu.

Krytí

Použití feny v chovu je podmíněno označením průkazu původu razítkem „CHOVNÁ FENA“. Krytí je možné do dne ukončeného 8. roku věku. U fen, které ukončily 8. rok věku, je možné jedno dodatečné zabřeznutí a to pouze na základě potvrzení veterinárního lékaře o vyšetření zvířete na začátku říje s dobrozdáním, že zdravotní stav březost umožňuje bez nadměrných rizik. Toto krytí je chovatel povinen předem oznámit příslušnému poradci chovu včetně kopie potvrzení od veterinárního lékaře. Majitelům obou chovných zvířat se doporučuje, aby si při krytí vzájemně zkontrolovali tetovací čísla obou partnerů. Majitel feny má právo vybírat si sám chovného psa pro svou fenu. Majitele krycího psa zkontaktuje včas a předem se oba dohodnou na podmínkách krytí. Krytí v zahraničí je možné uskutečnit pouze se psem, který je ve své zemi chovný a velikostí a typem osrstění odpovídá rázu feny, výjimkou je možnost spojení dvou jedinců trpasličího a králičího rázu. V případě využití úzké příbuzenské plemenitby ($Fx=12,5\%$ a více), musí chovatel předem žádat hlavního poradce chovu o povolení a v žádosti zdůvodnit své rozhodnutí.

Po nakrytí vyplní majitel chovného psa 3x **Krycí list**, jeden odevzdá majiteli feny, druhý pošle příslušnému poradci chovu a třetí si ponechá jako doklad o krytí. Krycí listy nezasílejte přímo na Plemennou knihu!

Vrh

Po narození štěňat je chovatel povinen ohlásit vrh **do 14 dnů** majiteli chovného psa a příslušnému poradci chovu zasláním **Hlášení vrhu**. Výsledek krytí je třeba ohlásit i v případě nezabřeznutí či jiného důvodu, kdy nedošlo k vrhu.

Chovatel, na jehož CHS je vrh zapisován (držitel feny), musí být členem KCHJ ČR, nebo uzavřít smlouvu o poskytování chovatelského servisu klubem a uhradit chovatelský poplatek ve výši 1500,-Kč za každý zapsaný vrh.

Do 14 dnů po narození štěňat vyplní chovatel také **Přihlášku k zápisu vrhu** a odešle ji poštou společně s originálem **Krycího listu** a **Hlášením vrhu** na adresu příslušného poradce chovu.

Pokud se jedná o vrh ze zahraničního krytí, přiloží chovatel fotokopii PP psa včetně potvrzení o chovnosti, popř. potvrzení o získaných titulech a zkouškách. Pokud jde o první vrh chovatele, popř. první vrh jezevčíků, je nutné přiložit i kopii potvrzení o registraci chovatelské stanice. Tyto dokumenty budou po překontrolování předány Plemenné knize, která přidělí štěňatům čísla zápisu (shodná s tetovacími čísly) a chovateli zašle přihlášku vrhu zpět.

Chovatel pak nechá štěňata označit (očipovat/otetovat či obojí, celý vrh však jednotně) veterinárním lékařem (minimální věk pro označování je 6 týdnů). Po označení pošle chovatel **Přihlášku k zápisu vrhu** potvrzenou veterinárním lékařem **zpět už přímo na Plemennou knihu**, odkud dostane dobírkou Průkazy původu štěňat (poplatek za každý PP + poštovné). Potvrzená přihláška vrhu musí být na PK odeslána nejpozději do 3 měsíců stáří štěňat.

! Detailnější informace naleznete v ZÁPISNÍM ŘÁDU KCHJ ČR, se kterým je třeba se seznámit !

Fotografujeme psa/fenu

Kvalitní fotografie řekne o Vašem psovi/feně mnohé a je základem kvalitní prezentace. Špatná fotografie naopak může nadělat více škody než užítku a proto je třeba věnovat fotografování odpovídající úsilí.

• Jak psa/fenu postavit

Největším úskalím bývá postavení jezevčíka do výstavního postoje. Je-li jedinec výstavní harcovník a je takto zvyklý stát, má majitel o jednu starost méně. Pes má držet hlavu mírně nahoře, aby vynikla linie krku, otočenou tak, aby hleděl před sebe, nikoliv na fotografa. Prut je volně svěšený (ani v afektu zdvižený, ani bojácně zatažený, dobře nepůsobí ani prut držený majitelem v natažené poloze). Přední končetiny psa jsou postaveny kolmo k zemi (při přílišném natažení psa se přední končetiny často dostávají do nepřírozené polohy a nekryjí tak nejhlubší místo hrudníku), měly by stát rovnoběžně, zadní jsou mírně zakročeny. Naopak podsazení zadních končetin pod tělo způsobí vyklenutí v bederní krajině i u psů, kteří klenutá bedra nemají. Většinou bude potřeba další osoba, která stojí mimo záběr před psem a poutá jeho pozornost. Ruka podpírající hlavu psa (nebo svírající čenich) však nepůsobí na fotografii dobře. U polosedících (přičapnutých) a sedících jedinců není vidět uhlení zadních končetin ani linie hřbetu, stejně tak málo řekne o psu fotografie zepředu. Naopak při postavení mírně šikmo vynikne předhrudí.

• Jak vybrat vhodnou dobu k fotografování?

Psa nejlépe vyfotografujeme venku, za slunečního svitu nebo dobrého světla, neboť tak nejlépe vynikne povrch těla psa. Dbáme na to, abychom měli sluníčko vždy za zády a světlo šlo kolmo na psa, případně mírně zepředu (sluníčko ze zadu dělá stín v obličejové části). Fotografie proti slunci mohou být zajímavé umělecky, ale ze psa nám zbyde většinou tmavá silueta. Dále je třeba dávat pozor na to, aby na fotografii nebyl stín fotografa. Nevhodné jsou fotografie pořizované bleskem v domácích podmínkách (výjimkou jsou profesionální fotografie).

• Jaké je správné místo?

Psa je třeba fotit na pevném povrchu, který nebude klouzat a umožní pohodlný postoj. Vhodné jsou různé betonové plochy, cesty apod. V okolí psa, zvláště za ním, by nemělo být nic rušivého. Pes by měl být barevně dostatečně odlišný od zvoleného prostředí. Musíme si však uvědomit, že to, co vnímáme v odlišných barvách, může na černobílé fotografii (tištěný Seznam chovných psů a Zpravodaj) splynout v téměř jednolitou šed' – například hnědá a zelená (čistě červený jezevčík na zelené trávě nebude v černobílém provedení téměř vidět). Šťastným řešením není ani postavit psa ke zdi v případě, že vrhá na zeď stín. Obdobně je to s částí těla případného pomocníka, který psa drží. Někdy je nutno si všimnout i vzdálených objektů (takový sloup nebo strom „vyrůstající“ z hlavy psa nevypadá nejlépe).

Podklad by měl být pevný, protože v trávě, i když posekané, se často ztrácí postavení tlapek, uhlení, mnohdy není vidět ani odstup. Možná, i když ne ideální, je opravdu velmi krátká tráva, kde budou vidět téměř celé končetiny. Dejte pozor, aby pes nestál např. „zadkem do kopce“. Na stůl je možné postavit psa pouze, pokud je dokonale zvyklý a nestojí na něm ustrašeně a nejistě.

• Fotografující

Psa nefotíme z nadhledu, ale fotoaparát musí na jezevčíka mířit přímo z jeho výšky. Pokud chceme „vylepšit“ předhrudí, je možné vzít záběr mírně z podhledu, pes pak celkově opticky zmohutní – ale pozor na zkreslení, které mnohdy dokáže vytvořit optika fotoaparátu a může tak udělat více škody než užítku.

Během fotografování mějte na paměti, že pes není modelka a tato činnost ho většinou vůbec nebaví. Pokud máme pocit, že to stále ještě není ono, je lepší psa nechat proběhnout a začít v klidu znovu. Pořídít kvalitní publikovatelnou fotografii může trvat nezkušenému fotografovi i několik dní. Proto je třeba obrnit se trpělivostí, psovi nenadávat „že se zrovna hnul“ a zkoušet to znova a znova, dokud se snímek nepovede podle Vašich představ. A pokud to přesto nepůjde, je možné nechat focení na profesionálech.

Nepříliš vhodný úhel pro fotografování – na prvním snímku je pes zabrán příliš zepředu a perspektiva jej „postavila do kopce“ se zvednutou záďí, druhý snímek je lepší, přesto je zabrán příliš z výšky – objektiv fotoaparátu by měl být zhruba v úrovni psího těla. Třetí snímek je zabrán z výšky a ještě ve špatném úhlu, takže nám o exteriéru psa neřekne vůbec nic.

První dva snímky jsou vyhovující – správné postoje psů, správně zvolené pozadí v interiéru i venku a správný záběr. Druhou fotografii přesto mírně kazí „uříznutý“ prut a málo prostoru kolem hlavy. Na posledním snímku je vidět, že setrvání na stole je pejskovi více než nepříjemné, bojí se, stabilitu se snaží získat povolením předních běhů v loktech a podsazené zadní končetiny a „spadlá“ záď mu na kráse rozhodně nepřidávají.